

Úryvok z predslovu rukopisu knihy Štyri ročné obdobia,

od autora A. Matejku

Pri častom počúvaní úchvatných melódií môjho obľúbeného hudobného skladateľa Antónia Vivaldiho "Štyri ročné obdobia", som sa prichytil pri myšlienke použiť názov z cyklu jeho muzikálnej tvorby i na literárnu predlohu knihy s totožným názvom. V mojich predstavách vždy kolovala predstava, že tak ako príroda prechádza štyrmi cyklami, tak i človek ako prirodzená súčasť prírody podlieha týmto stvoriteľom danými cyklami svojho života. Príroda rešpektuje v plnom rozsahu tento životný kolobeh v časových úsekoch roka na štyri významné ročné obdobia od vzniku rodiacej sa prírody, prebúdzanie, zrenie, starnutie až po prirodzený zánik, tak aby mohol tento prirodzený vývoj rodiacej sa novej sily pokračovať. Tematikou mojej novej knihy literárnych pokusov, som sa vo forme príbehov ľudí, vecí a významných udalostí snažil usporiadať tak, aby svojim obsahom zapadli do konkrétneho ročného obdobia jari, leta, jesene a zimy poznačeného jeho významom. Nakoľko každé obdobie je ohraničené v priestore času ročného kalendára, ktorý tvorí akýsi kaleidoskop obzretia sa za udalosťami, mi najlepšie vyhovovalo opísať toľko príbehov tak, aby sa naplnilo päťdesiatdva týždňov v roku. Táto lineárna osnova plynúceho času v roku, ma inšpirovala vyhľadávaním námetov pre jednotlivé príbehy, ktoré sa zhodujú s dramatickými udalosťami v jednotlivých týždňoch. V slede minulých i následných časových udalostí na seba nadväzujú sieť tvoriacu mozaiku celého roku. Zrejme i Vivaldiho inšpirovali podobné myšlienky stvárniť neustálu zmenu prírodných javov v rôznych ročných obdobiach, aby zostala zachovaná ich zvuková krása pretavená citlivo do majestátnych farebných tónov hudby. Tak i ja som, sa snažil mimo opisu udalosti zachytiť i duchovné vnútro mysteriózneho prežívania tajomstva prírody, ľudskej mysle, činov vpísaných na notovú osnovu, tlačeného slova a ich melódiu uložil do pamäti čitateľa. Ľudskú činnosť nemôžu obísť rôznorodé životné situácie tak, aby k nim zostal indiferentný akoby sa ho nič v štádiu jeho štyroch období života netýkalo. Takýto pomyselný postoj by degradoval jeho vnútornú a vonkajšiu identitu ako súčasť spoločnosti v ktorej musí žiť a zároveň prežívať svoje radosti, sklamanie i z vecí ktoré idú mimo jeho vplyvu. Práve napísaním tejto knihy, som sa snažil s aktérmi príbehov z knihy stotožniť s ich pocitmi, so snahou im aj porozumieť. Samozrejme úroveň a kvalita písomného prejavu nikdy nemôže prebiť, alebo prekryť prekrásne melodické stvárnenie pocitov prežitého, alebo prežívaného života v akejkolvek podobe radosti, alebo smútku. Každá ľudská činnosť sa nedá prejsť mlčaním, radostným jasaním, nekonečným smútkom, alebo vzdorom. Záleží len na intenzite osobného prežívania a sile fyzického prejavu. Tak ako prejavy lásky sú hlavným zdrojom inšpirácií, tak i nostalgia za prežitým životom dokáže prebudiť city a vrátiť sa k podstate života, keď na začiatku životných udalostí nemohla chýbať láska vo všetkých svojich podobách. Každá nová rodiaca sa bytosť túži byť milovaná a obklopená láskou. Je tu ale i protiklad lásky a tým je nenávisť a zloba, ktorá prináša svetu vojny, rasové a náboženské nepokoje. Jeden z príkladov uvádzam v tejto pripravovanej knihe v kapitole tridsiateho siedmeho týždňa, kde v tomto týždni 9-teho septembra pripadá Deň spomienok, na obeť holokaustu a obeť rasovej neznášanlivosti. Stále živá téma ktorá sa nedá obísť, lebo zanecháva za sebou mnoho otázok a málo odpovedí, ktoré vytvárajú pôdu pre konšpiračné teórie.

Holokaust. Slovo, ktoré sa v dnešnej dobe informačného ošiaľu spomína čoraz častejšie pri rôznych príležitostiach. Týmto tajomným magickým slovom sa verejnosti prihovárajú rôzni politici, umelci a predstavitelia rôznych spoločenských, až v takej frekvencii, že to strašne devaluje slovo a pomaly, ale isto pri jeho prezentácii nám unikajú podstatné skutočnosti, ktoré podnietili vznik tohto slova. Nebudem skúmať samotný význam slova, lebo pod vplyvom toho ma tlačí do pozície objasňovať veci, ktoré súvisia s politikou.

Slovo holokaust mi ako laickému občanovi jednoznačne naznačuje, že išlo o nástroj moci nadradenej rasy pre fyzickú likvidáciu určitej skupiny obyvateľov, ktorí nastupujúcemu režimu nevyhovovali z dôvodov rasových, náboženských alebo politických. Na tento logistický plán likvidácie najviac doplatila židovská rasa obyvateľstva z rôznych štátov v područí Nemeckej ríše. Rôzne teórie pohlavárov, ktoré si osvojili túto filozofiu aplikovanú na nevinných občanoch využívali v praxi použitím najagresívnejších nástrojov smrti. Využívali na to podmienky, ktoré im poskytovali mocenské nástroje vojenských konfliktov obrovských rozmerov počas druhej svetovej vojny. Práve v prostredí ťaženia nemeckého militarizmu podporovaného fašisticko-nacionalistickou ideológiou, štátostrany vtedajšieho veľkého Nemecka vrcholili najväčšie zločiny proti ľudskosti. Veľkonemecká ríša sa riadila týmito koncepciami existencie ríše, založenej na rozpínavosti územných nárokov. Veľmi rozvinutý industriálny potenciál zvlášť po prehratej prvej svetovej vojne a strate veľmocenských ambícií v politike, hospodárstve a vojenstve nemohol byť tento nahromadený kapitál plne využívaný. Vplyvom veľkej hospodárskej krízy 30-tych rokov, národnosocialistické pohyby, ktoré oslovili široké vrstvy obyvateľstva začalo silnieť a volalo po znovuzrození Veľkého Nemecka. Mohutné ľudové masy odmietli politické štruktúry cisárstva, ktoré nedokázalo uspokojiť obrovský sociálny tlak volajúci po zmene. Vo virvare týchto súvislostí sa príležitosti chopili zorganizované a sfanatizované masy, ktoré po voľbách boli skôr riadeným prevratom a nasledujúce desaťročia určovali chod dejín. Počiatkové vojenské úspechy urýchlili chod dejín i mimo Nemecka. Nemeckom militarizovaná prevažná časť Európy dala do pohybu dobyvačné vojnové konflikty na území afrického kontinentu a zo strany nemeckého spojenca Japonska i na územiach ďalekého východu. V priebehu tohto obdobia sa holokaust stal nástrojom moci a ako huby po daždi začali rásť vyhladzovacie tábory predstavované svetovej verejnosti ako pracovné tábory so svojimi územnými filiálkami sústreďovacích táborov. Toľko na úvod o tom, čo chcem hovoriť, i keď bolo o týchto strašlivých a hrôzostrašných udalostiach objasnených mnoho faktov v rôznych literárnych, filmových žánroch a vedeckých štúdiách. V súčasných informačných materiáloch sa problém holokaustu sústreďuje zväčša len ako likvidovanie židovského obyvateľstva, ktorých holokaust najviac postihol, čo je nezmazateľný fakt. Ale faktom je i to, že vyhladzovacie tábory a systém holokaustu bol uplatňovaný i na iné skupiny ľudí, ktoré sa nechceli podriaďiť nacistickej mašinérii a svoj odpor verejne deklarovali. Týkalo sa to nielen ich samých, ale sa likvidovali i malé deti, ktoré nemohli ani tušiť, čo sa to deje. Tak isto i starí a telesne postihnutí ľudia, kde dôvodom bolo uchrániť čistou árijskú rasu. Ďalej to boli i viere oddaní kresťania rôznych denominácií, prominenti iných politických strán a aj mnoho cigánov a svedkov Jehovových označených fialovým trojuholníkom. Títo vo svojej vierouke odmietali so zbraňou v ruke slúžiť iným Bohom. O tejto skupine obyvateľstva sa málo píše. Preto vzniká dojem, že holokaustom trpeli len Židia. Zaujímavé ale je a zostáva záhadou, že aj zo spoločenstva Židov to boli len Židia, ktorí neoplyvali bohatstvom alebo boli pre

vykonávateľov majetkovo alebo inak nezaujímaví. Majitelia židovského pôvodu s veľkým majetkom a z veľkých korporácií, vedci, umelci či iní hodnostári sa vo väčšine prípadov do vyhladzovacích táborov nedostali. Tu sa mi naskytá mnoho otázok, ale len málo odpovedí. Nakoľko môj príspevok v otázke holokaustu sa nezaobera rôznymi konšpiračnými teóriami a neoverenými faktami, upriamim pozornosť čitateľa na celkom iné súvislosti. Sú veci, ktoré sa v mnohom podobajú holokaustu so všetkými znakmi tak, ako ich v súčasnosti pozorujeme a postupom času ich aj poznávame. Nechcem sa zaoberať počtami obetí, ktoré sa vo verejnosti odlišne uvádzajú, ale pre mňa je podstatné, že sa tieto zverstvá konali bez ohľadu na rôzne sa šíriace zaručené informácie. Široký záber vojenských operácií nemeckého wermachtu vyčerpával mužské kapacity armády, ktoré chýbali potom ako pracovné sily v nemeckom vojenskom i civilnom priemysle. Práve preto sa mobilizovala myšlienka deportácie židovského obyvateľstva sústrediť tieto pracovné sily do pracovných táborov pod vojenskou kuratelou. Na vykonávanie práce boli využité mužské, ženské, ba i detské kapacity, pokiaľ bola ich pracovná schopnosť využiteľná. Neľudské podmienky v táboroch nútených prác nedávali ich obyvateľom mnoho šancí prežiť a preto sa našiel spôsob ich likvidácie tak, ako ich z prezentovaných dokumentov poznáme. Zdravé deti boli rodičom odnímané na prevýchovu do nemeckých rodín, aby nahradili veľký úbytok nemeckej populácie spôsobený vojnou. Tak sa mala zabezpečiť stabilita demografickej krivky po prípadnej víťaznej vojne. Počty uhynuvších v táboroch - koncentrákoch sa pohybujú v rôznych číslach, preto sa o nich nezmiňujem, ale keby sa to dotýkalo čo i len niekoľko tisíc obetí, i tak to nezmierni beštiálny spôsob likvidácie nevinných obetí, bez ohľadu na to, akej príslušnosti boli. Netvrdím, že toto bol len jeden spôsob utrpenia. Trpelo sa i mimo táborov smrti, a preto môže to byť jeden názor z mnohých rôznych hodnotení tejto etapy vývoja spoločenských pomerov nielen vzťahujúcich sa na Nemeckú ríšu v tejto konkrétnej dobe. Podobné holokausty sa diali i inde mimo nemeckého vplyvu. Známy je i holokaust, i keď sa to tak nevolalo, v bývalom Sovietskom zväze, kde hladomorom na Ukrajine zahynulo šesť miliónov občanov a to mimo vojenských operácií. Poznáme situáciu vyvraždenia poľskej vojenskej a diplomatickej elity v Katinskom lese, ktorú propaganda soviетov pripisovala nemeckému wermachtu. Až v deväťdesiatych rokoch ruské archívy vydali svedectvo o pravom opaku. Hrozivé slovo Gulag za éry soviетov bolo svojím spôsobom tiež holokaustom, kde sa aj bez súdnych procesov likvidovali v neľudských podmienkach odporcovia komunistického režimu, nielen domáceho obyvateľstva, ale aj po vojne zavlčených občanov iných štátov. Holokaustom v rozsahu až genocídy bolo likvidovanie Arménov tureckým represívnym režimom pred sto rokmi. Dodnes sa turecká politika tvrdošijne i napriek tlaku medzinárodného spoločenstva zdráha legitimovať tento hrozný zločin. Nie je náhodou holokaust v inej podobe na územiach štátov stredného východu a na území Kambodže s červenými Khméri? Etnické čistky a náboženské nepokoje naštartovali mohutný exodus utečencov pred vojenskými nepokojmi a hladomorom s miliónmi smerujúcimi do relatívne pokojných vôd západnej Európy. Organizovaný exodus zakladá obrovský sociálny a politický problém medzi pôvodným obyvateľstvom a odlišnou kultúrou. Neudial sa náhodou aj holokaust obrovských rozmerov na území amerického kontinentu pred dvesto rokmi, kde prebehla genocída domorodého indiánskeho obyvateľstva a na mnohé desaťročia boli utláčaní otroctvom černosi a násilne odvlečení z Afriky? Nedejú sa divné veci i na území Palestíny?

Takže holokaust má viacero podôb, nielen fyzické a plošné likvidovanie osôb rôznych etník a vyznaní. Holokausty tak môžeme deliť na holokaust ekonomický, duchovný, etnický, konfesný a kultúrny. Práve v tomto tkvie podstata celej veci objasnenia širokého zásahu do základných ľudských práv, ktoré sú jasne definované a proklamované medzinárodnými organizáciami a mali by byť v skutočnosti i garantované. Som si vedomý, že moje názory nebudú každému lichotiť a môžu vyvolať diskusiu a podozrenie o popieraní holokaustu a nekvalifikovaných tvrdení o ďalších druhoch holokaustu. Znova musím zdôrazniť, že holokaust bol a na tom nič nemienim meniť a možno, že bol ešte krutejší ako tvrdí história. Nepochybné je i to, že týmto novodobým holokaustom najviac trpelo židovské obyvateľstvo z rôznych kútov Európy. Nepochybniteľné je i to, že holokaust nebol len vyhladzovacím systémom režimu nepohodlných ľudí, ale bol genocídou určitého národa ako celku a zlikvidovania akejkoľvek slobody a ľudských práv. Treba si spomenúť i na balkánsky konflikt v nedávnej minulosti, kde zahynulo kvôli nezmyselnej politike veľmocí západu k masakrom civilného obyvateľstva a zasialo medzi tamajšie etniká nezmieriteľné stopy. Bohužiaľ, do tohto konfliktu si namočilo prsty i rozhodnutie slovenskej vlády, keď povolilo prelet lietadiel cez naše územie. Z vyvolania konfliktu bol obvinený bývalý srbský prezident súdený tribunálom pre vojnové zločiny. S týmto obvinením aj vo väznici zomrel a po rokoch ho medzinárodný súd z obžaloby oslobodil a zbavil viny, ale život mu nevrátil. Správa o zbavení viny ušla pozornosti nezávislých a demokratických médií. Holokaust ani žiadne iné pogromy sa nemali stať, lebo jeho princípy sa akokoľvek priečia rešpektovaniu ľudskosti a aj všetky jeho podoby v dávnej minulosti i v súčasnosti nemajú miesta v žiadnom spoločenstve ľudí bez rozdielu národnej, etnickej, sociálnej i konfesnej príslušnosti. O veci treba hovoriť otvorene, pravdivo a aktuálne práve preto, aby sa preventívne týmto hrôzám zabránilo. Zabráni sa tým i politickému zneužívaniu všetkého, čo táto téma prináša.

Keďže som rozdelil holokaust na viacero druhov, prvou takouto časťou po vojnových holokaustoch je najrozšírenejší druh a to holokaust ekonomický. Ten sa prejavuje vytváraním prostredia, ktoré plodí nesmiernu chudobu časti obyvateľstva a v mnohých prípadoch i hladomoru a epidémií v rôznych častiach sveta bez ohľadu, že sa jednotlivé dotknuté štáty prezentujú dostatkom surovínových zdrojov a niekedy i demokratickým systémom riadenia spoločnosti. Nerovnomerné delenie spoločenských produktov a bezohľadnosť kapitálových monopolov, otvárajú mohutný rozdiel v sociálnej a vzdelanostnej politike, ktorý sa prejavuje občianskymi nepokojmi, ktorých výsledkom sú aj vnútorné vojnové konflikty, až na úroveň nekonečnej občianskej vojny. Nastolené totalitné režimy vytvárajú politický útlak na najširšie vrstvy obyvateľstva. Potom nastáva mohutný exodus za lepším a bezpečnejším životom. Nízka úroveň infraštruktúry štátu vojnami zničeného územia destabilizuje i regionálnu politickú stabilitu i mimo svojich hraníc. Táto situácia sa dostáva do neriešiteľného stavu a spôsobuje ďalšie sociálne a ekonomické nepokoje cieľových štátov. Rozsah týchto nepokojov je zreteľný najmä v štátoch stredného východu zmietajúceho sa v dlhoročných nekončiacich vojnách vzájomne medzi rôznymi neprehľadnými etnickými a náboženskými skupinami. Výsledkom tohto stavu je absolútne na dlhé roky zničená infraštruktúra štátnej administratívy a hospodársky potenciál krajiny. Potravinová a zdravotná bezpečnosť týchto štátov prestala existovať. Krajiny zápasia s epidémiami a vystaňovalctvom, z právneho hľadiska prestali fungovať ako štát a správu územia okupujú rôzne fundamentalistické ozbrojené skupiny, ktoré ešte navyše terorizujú vlastné bezbranné

obyvateľstvo. Tak ako holokaust v období druhej svetovej vojny nebol náhodným zjavom, tak som presvedčený, že i súčasné holokausty vyzbrojené modernými politickými technológiami nevznikli len tak samé od seba, ale sú to dobre premyslené a cielené vízie prípravy na nové usporiadania sveta, riadeného záujmami svetového kapitálu na ovládanie strategických surovinových oblastí.

Etnický a konfesný holokaust sa najviac prejavil v tejto dobe na Balkáne, na území Kosova, kde vznikol krvilačný stret dvoch svetov, srbských kresťanov a kosovsko-albánskych moslimov. Do dnešného dňa tento konflikt, ktorý priniesol mnoho obetí nie je doriešený. Ďalším vojnovým konfliktom trvajúcim dodnes so státisícami obetí, je charakteristickým stretom dvoch denominácií moslimského etnika a to sú Šiiti a Suniti, medzi ktorých sa prihlásila o nárok na svoje tradičné územia kurdska menšina, takže obeť tohto bratovražedného boja naberajú črty genocídy s nebezpečným dopadom i na politickú stabilitu Európy. Ďalší obrovský pohyb, ktorý má všetky črty podobné holokaustu je duchovno-kultúrny konflikt, ktorý je zapríčinený vojnovou nestabilnou situáciou na strednom východe a v niektorých krajinách na africkom kontinente. Konflikt nadobudol charakter stretu dvoch kultúr a spojených zrútenej ekonomiky a hospodárskej stability, ktorý nezvládol politický systém prekonať a tak bol vyvolaný veľký exodus do tradičných kresťanských štátov kultúrnej Európy. Pozoruhodný je výrok bývalého líbyjskeho prezidenta M. Kaddáfího, že šírenie islamu do Európy nie je treba robiť so zbraňou, ale je potrebné vytvárať situácie pre masívne vysťahovalectvo a tým islamizovať Európu. Autor tejto myšlienky prišiel o život práve realizáciou týchto snáh. Invázia do Európy ale pokračuje i bez neho a vznikla vojna dvoch od seba úplne odlišných ideológií založených na konfesnom chápaní sveta. Na jednej strane kultúra islamu a na druhej strane kultúra kresťanských tradícií. Zatiaľ kresťanstvo v tomto boji ťahá za kratší koniec. Táto invázia islamu od čias Osmanskej ríše nemá vo vyspelej Európe obdobu. Vznikol tu tak konglomerát holokaustov duchovnej kultúry, konfesii, etník a ekonomiky. V Európe sa menia spoločenské pomery, demografia, národohospodárske a obchodné systémy. Vzdelávací systém postavený na hodnotových kritériách sa môže zmeniť na nábožensko-fundamentalistický základ presadený s uprednostňovaním islamských prvkov vzdelávania. Súčasná libertariánska snaha o multikulturalizmus narušila systém usporiadania rodiny ako základ štátu. Gender politika zasiahne i naše zákonodarstvo legitimizovaním snáh LGBTI o rovnosti pohlaví s uplatňovaním práva uzatvárať manželstvá rovnakého pohlavia s možnosťou osvojenia si detí s právom výchovy. Vznikne nerovnováha v hodnotovom systéme v spoločnosti, čo vyvolá súboj troch filozofií, kresťanskej, islamu a liberálnej gender politiky. Táto moja predstava nie je založená na fiktívnej vízii, ale sledovaním vývoja politiky. Tento kurz je už naštartovaný, zatiaľ pod rúškom ľudských práv menšín a iných tlakov na zmenu tradičných hodnôt. Tento nastúpený vývoj je najhroznejším holokaustom ako boli všetky doteraz uskutočnené. Nakoniec si dovoľím sám sebe položiť otázku, či je ľudstvo na túto sodomiu pripravené. Neočakávam všeobecný súhlas s týmito mojimi úvahami, ale som pripravený zúčastniť sa diskusie, pokiaľ nám to nastavený systém dovoľuje. Tento problém sa týka nás všetkých bez ohľadu k rôznej príslušnosti, lebo ju treba riešiť, aby nebolo neskoro. Treba ju riešiť bez vojenských konfliktov, dialógom a precízne prepracovanou medzinárodnou politikou a rešpektovaním národných špecifik.